USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobců: **a) Lugonax s. r. o.,** IČ 24683442, se sídlem Mezibranská 1579/4, Praha 1, **b) F. V.,** oba zast. Mgr. Františkem Stratilem, advokátem, se sídlem Wellnerova 1215/1, Olomouc, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2017, č. j. 1931/2017-900000-304.4, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci ze dne 26. 9. 2018, č. j. 65 Af 19/2017 - 35,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobcům a) a b) **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 2x 5.000 Kč, který jim bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozsudkem ze dne 26. 9. 2018, č. j. 65 Af 19/2017 - 35, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 1. 2017, č. j. 1931/2017-900000-304.4. Naposledy uvedeným rozhodnutí žalovaný zamítl odvolání žalobců a) a b) a potvrdil rozhodnutí ze dne 19. 9 2016, č. j. 38406-12/2016-580000-12, jímž Celní úřad pro Olomoucký kraj rozhodl o zabrání vybraných výrobků, a to 11.910 l plynového oleje a 102.090 l motorové nafty, které byly zajištěny rozhodnutím Celního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 6. 5. 2016, č. j. 33559/2016-580000-31. Současně Celní úřad pro Olomoucký kraj rozhodl o uvolnění přepravních obalů, ve kterých byly skladovány zajištěné vybrané výrobky.

[2] Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) proti tomuto rozsudku krajského soudu podali včasnou kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 6. 11. 2018, č. j. 4 Afs 329/2018 - 7, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatili soudní poplatek za kasační stížnost. Zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[4] Z údajů na doručence je zřejmé, že toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno do jeho datové schránky dne 9. 11. 2018. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku uplynula v pondělí dne 26. 11. 2018. Stěžovatelé však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatili a uhradili ho až v úterý dne 27. 11. 2018, kdy byla na bankovní účet Nejvyššího správního soudu připsána částka soudního poplatku 10.000 Kč zaplacená stěžovateli.

[5] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 296/2017 Sb., (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti (poplatek činí za každého stěžovatele 5.000 Kč).

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, *„nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“*

[7] Podle § 10 odst. 1 věty první téhož zákona *„soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen“.*

[8] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., *„soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.“*

[9] Stěžovatelé byli řádně vyzváni k zaplacení soudního poplatku a poučeni o následcích, které nastoupí v případě nezaplacení. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatelé ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatili, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[10] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[11] Vzhledem k tomu, že stěžovatelé zaplatili soudní poplatek až dne 27. 11. 2018 a lhůta pro zaplacení soudního poplatku uplynula již dne 26. 11. 2018, nebylo podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích již možné k zaplacení soudního poplatku přihlédnout a bylo nutné pouze řízení zastavit pro nezaplacení soudního poplatku. Skutečnost, že k zaplacení soudního poplatku po uplynutí soudem stanovené lhůty již soud nemůže

přihlédnout, ve svém důsledku zároveň způsobuje, že uplynutí této lhůty má za následek zánik poplatkové povinnosti účastníka řízení. Jinými slovy, není-li dle novelizovaného znění zákona o soudních poplatcích již stěžovatel oprávněn zaplatit soudní poplatek po uplynutí lhůty stanovené soudem ve výzvě k jeho úhradě, nelze dovozovat, že k tomu měl být stále povinen. V tomto smyslu je třeba vykládat i § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, tj. že dopadá na jiné případy zastavení řízení než na zastavení pro nezaplacení soudního poplatku ve lhůtě stanovené soudem dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatelé dne 27. 11. 2018 splnili již neexistující poplatkovou povinnost a uhradili soudní poplatek, k němuž nebyli povinni. Proto nebylo možné uvažovat o vrácení soudního poplatku sníženého dle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích.

[12] Na základě § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích Nejvyšší správní soud stěžovatelům vrátí celý zaplacený soudní poplatek ve výši 2x 5.000 Kč. Podle § 10a odst. 1 téhož zákona bude soudní poplatek vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu